

Ai có thể làm thẹn kẻ, thẹn kẻ xem thì ngày quê hương chúng ta sa vào thềm ho. Công Sơn, có mấy chục triệu người, không nhiều thì ít, không trở lại thì gián tiếp, là nạn nhân của đấng giặc VC? Khó khăn hơn nữa là trình độ học tập của hàng triệu gia đình, hoàn toàn bị tàn nát. Dù sao, chúng tôi thì trẻ, khi mang trong lòng mẹ "thù nhà nể nước" thì lạ ra, tất cả các nạn nhân đều có ý chí, Chàng Công hăng say. Nhưng không hiểu sao, có nhiều trình độ học tập, hiểu biết cúi đầu sống trong ô nhục, làm tôi cho kẻ thù, phẫn nộ bị đấng bào, "vong ân bội nghĩa" với ông cha?

Câu chuyện "Oan Hận Ngồi Cha Trong Ngày Vui Đãi Thẹn"—khởi đầu năm 1945 và kết thúc năm 1975—là trình độ học tập đến hình cho nhiều trình độ học tập khác nhau. Trong đó có nạn oan khiên của người cha là học giả Phạm Quỳnh và số việc ô nhục của người con là "nhạc sĩ vô m" Phạm Tuyên.

Còn thềm cơn nào ô nhục hơn cuộc đời của Phạm Tuyên? Sau khi đấng giặc VC đã giết cha mình, làm cho gia đình mình tan nát, làm cho đời nô lệ tan hoang, làm cho đấng bào VN khi khi thì Phạm Tuyên lại đi làm tôi cho kẻ thù, viết bài hát mừng VC chiếm được miền Nam ngày 30.4.1975:

"Nhớ có bác Hồ trong ngày vui đãi thẹn..."

Là i Bác dý đã thành chiến thắng huy hoàng

Ba mươi năm đấu tranh giành tự do và non sông

Ba mươi năm Dân Chủ Công Hòa,

kháng chiến đã thành công"

Hiền hiền, "ngày vui" ý là ngày vui của đấng giặc VC. Ngày "đãi thẹn" ý là ngày đãi thẹn của Quốc Tử Công Sơn—do Nga Tàu đi đầu khi.

Lưu ý hiểu là trong cuốn "Chợ Nghĩa Quốc Tử Vô Sơn", đấng giặc VC đã khênh đỡ, chúng là "mặt trận và của đoàn quân Quốc Tử Vô Sơn". Còn Hồ Chí Minh, căn cứ vào thực của chính hơn viết cùng nhiều tài liệu khác của đấng VC thì ai cũng thấy, hơn là 'Đãi Diên' của Quốc Tử CS, lãnh đạo học của QTCS, làm theo lệnh của QTCS.

Nói cách khác, Hồ là tay sai của Nga Tàu, không hơn không kém. Chính Hồ đã đóng vai trò tôi tớ hơn khi tuyên bố:

"Như nhân chủ của Quốc Tử Công Sơn đã giới quy định với đấng cách mạng nước ta, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ".

Hai chữ "cách mạng" trong câu nói của Hồ có nghĩa là "cách mạng vô sản". Đó là việc áp dụng cách đồ họ Mác-Lênin trên quê hương chúng ta.

Trong 30 năm chiến tranh, dđi chiêu bài "đánh Pháp chống M", Quốc T CS đã sđng đđt nđc chúng làm bãi chiến trđng. Quốc T CS đã đem "núi xđng sông máu" cđ dân tđc VN, lột đđng cho chđ nghĩa phi nhân Mác-Lênin bành trđng. Kđt quđ hiđn thđi là hàng chđc năm trôi qua, sau khi năm chiến tranh chđm đđt, VN vđn là nđi nghèo khđ, đđm than và nhiđu tđ đđan xã hđi nhđt thđ giđi.

Vđ vđy, khi VC tung ra bài "Nhđ Có Bác Hđ Trong Ngày Vui Đãi Thđng" thì dân chúng VN, đđi khng bđng cách đđi ngđđc tđt cđ đđi ca cho đđng vđi sđ thđt trong đđch sđ.

Đa sđ dân chúng trong chđ đđ VC, đđu nghe trđ nhđ tđ tđp chđi ngoài đđng, ngẫu ngao hát—sau Tháng Tđ Đen 1975:

*"Nhđ có bác Hđ trong thùng phi đđy nđp
Đđi Bác nay trđ thành thđi hođc trong thùng
Ba mđđi năm Bác làm tan nát non sông
Ba mđđi năm Dân Chđ Cđng Hoà chđng thđy..."*

Trong ngày 30 tháng 4, nđu ngđđi con là Phđm Tuyên vui mđng ca hát "nhđ có bác Hđ trong ngày vui đđi thđng" thì ngđđc đđi, oan hồn cđa ngđđi cha là Phđm Quđnh, đđt hđn phđi cđm thđy, vđa ngđm ngđi, vđa tđi nhđc. Ngđm ngđi trđđc thđm cđnh "nđđc mđt nhà tan". Tđi nhđc vì có đđa con đđ làm tđi cho kđ thù, phđn dân hđi nđđc mà đđi tđđng là vinh!

Văn Nhân Sinh Tđc Tđ

Trong thđi gian trđđc đđy, nhiđu cây bút lão thành đđ viđt bài nhđm minh oan cho hđc giđ Phđm Quđnh. Vđn đđ này, chđc chđn sđ đđđc đđch sđ phát xét công minh. Tuy nhiên, khi đđ cđp đđn chuyđn "Văn Nhân Sinh Tđc Tđ" thì thiđt tđđng, cũng cđn nhđc đđi vài nét đđi cuđng vđ nguđi quá cđ.

Qua Văn Hđc Sđ VN, nhiđu quý vđ còn nhđ, Phđm Quđnh là ngđđi có công rđt đđn trong văn hđc. Vđn là ngđđi uyđn thâm Nho Giáo và triđt hđc Tây Phđđng, hđc giđ Phđm Quđnh còn tđt nghiđp trđđng Thông Ngôn (Collège Des interprètes) năm 1908. Ông đđđc bđ nhiđm làm viđc đđ trđđng Viđn Đông Bắc Cđ. Năm 1917, ông là chđ biên và là linh hđn cđa Nam Phong tđp chí. Năm 1919 ông sáng đđp hđi Khai Trí Tiđn Đđc. Cđ hai tđ chđc văn hóa này đđ "vang bóng mđt thđi" trên hai miđn Nam Bđc VN.

Năm 1932, ông đđđc vua Bđo Đđi mđi vào kinh đô Huđ, giđ chđc vđ Thđđng Thđ Bđ LđI—tđđng đđđng vđi Thđ Tđđng Chính Phđ hiđn thđi.

Đđn năm 1945, Viđt Minh Cđng Sđn nđi đđy cđđp chính quyđn. Hđc giđ Phđm Quđnh bđ bđn cđn đđ Trđn Huy Liđu, nhđn đđnh cđa Hđ Chí Minh, đđn kinh đô Huđ, ép buđc vua Bđo Đđi trao đđn Tín.

Chúng còn bít h c gi Ph m Qu nh cùng nhi u n n nhn khc, trong đó có hai cha con ông Ngô Đình Khôi—bào huynh c a c Tng Thng Ngô Đình Di m—đem vào r ng, đ p b s , r i chôn vùi trong n m m t p th v i b n án “Vi t gian”!

Ai can t i Vi t gian? N u h c gi Ph m Qu nh can t i “Vi t gian” vì theo h c “Trng Thông Ngôn” r i làm vi c cho vua B o Đ i thì H Chí Minh can t i gì khi khi làm b i cho th c dân Pháp trên tàu L'Admiral La Touche Tréville?

Sau khi đ n Pháp, H vi t th van xin b n Th c Dân cho vào h c n i trú tr i “Trng Thu c Đ a”. Nh v y thì rõ ràng, sau gi c m ng làm tay sai cho Pháp không thành, H xoay sang làm tay sai cho Đ Tam Qu c T CS.

Còn trong lãnh v c báo chí, h c gi Ph m Qu nh là ng i có công hay có t i? Chúng tôi xin nêu lên nh n xét c a nh ng cây bút lão thành:

Trên trang 939 c a cu n “Thành Ng , Đi n Tích, Danh Nhân T Đi n” Quy n II, xu t b n t i Sài Gòn năm 1967, so n gi là giáo s Trnh Văn Thanh—ng i b t đ ng chính ki n v i h c gi Ph m Qu nh mà cũng ph i nhìn nh n:

“Trên lãnh v c văn hoá, Ph m Qu nh x ng đáng là m t ki n t ng có đ năng l c, tài ba đ đi u khi n m t c quan ngôn lu n và có công r t l n trong vi c phát huy nh ng kh năng ti m tàng c a Vi t Ng và xây d ng m t n n móng v ng ch c cho Qu c Văn, b ng cánh tô b i v i nh ng tinh hoa mà ông đã rút t a, trong nh ng t t ng và h c thu t c a Âu Tây”.

Trên trang 76 c a cu n “Nhà Văn Hi n Đ i” T p I, so n gi là nhà văn Vũ Ng c Phan, đã nêu nh n xét v h c gi Ph m Qu nh:

“Ông là ng i ch tr ng cái thuy t: đ c sách Tây là đ thâm thái l y t t ng, l y tinh th n văn hóa Âu Tây đ b i b cho n n Qu c Văn còn khi m khuy t, đ ch n l y cái hay c a ng i mà dung hoà v i cái hay c a mình, ng h u gìn gi cho cái h c c a mình không m t b n s c, mà v n có c ti n hoá đ c”.

H i đ u năm 1999, chúng tôi đ c bi t thêm 2 nhà văn khác là c M c Kinh Luân Đôn và c Duy Xuyên Houston, Hoa K . C M c Kinh vi t bài “N i Oan Khiên C a Nhà H c G a Ph m

Quán h", đáng trán tá Viát Báo á Houston sá 71. Còn cá Duy Xuyán thì viát bài "Đát Lò Háng Cũ Sá 9". Trán trang 84 cáa tá VB sá 72, cá Duy Xuyán đá nêu lán nhán xát vá hác giá Phám Quán h:

"Mát ngáng i chá dùng cáy viát tá đái má thêm đám nét dòng văn hóa Tá Tiên, ngáng i đá mán ba tác lái Tán thuyát phác ngáng i Pháp trá lán hái nán tá trá cho quá háng, ngáng i đá hát lòng các cung tán táy phá vua trá hái loan tá 1932 cho đán 1945, trung quán ái quác mát lòng mát đá, vá đá thám nhuán Nho Giááo, láy tam cáng ngáng i ngũ tháng làm chuán, nháng buán thay, ngáng i quán tá gáp lúc nhiáu nháng, cáy bút làm sao cháng lái má táu, láu đán cáa bán vô lái đáu đáng xá chá".

Quá thát là nhá váy, đán đáu "bán vô lái y" là Há Chí Minh. Trong nháng năm đáu cáa thám hoá Cáng Sán, ngoài viác thá tiêu hác giá Phám Quán h, quác tác Há Chí Minh còn là thá phám trong các vá thá tiêu Đác Huán Phá Sá, các ông Lý Đáng A, Tráng Tá Anh, Hoàng Đáo và Khái Háng. Hàng ngàn chián sĩ cách máng khác, chá vá có khuynh háng Quác Gia, mà bá há Há láa gát và sát hái vô cùng đá man.

Tái sao, Trán Huy Liáu giát cha cáa Phám Táyán mà lái còn bát giam anh cáa Phám Táyán là Phám Giáo và cáp lán chá dáu cáa Phám Táyán náa? Chuyán thá thám xáy ra chá vá, chá dáu cáa Phám Táyán—vá ông Phám Giáo—là ngáng i đáp nái tiáng tráng Đáng Khánh. Tráng cá đá, Trán Huy Liáu đá say má, theo đáu i mát thái.

Nháng Liáu là ká vô luân nên bá "ngáng i đáp" khán bá. Khi "náng" kát hôn vái ông Phám Giáo thì Liáu "ôm hán ngàn thu", mong đái có đáp trá thù. Đáp áy đá đán khi Cáng Sán cáp chính quyán năm 1945. Cá Duy Xuyán đá nêu lán nhán xát vá hành đáng đáu cáng và tàn ác cáa Trán Huy Liáu:

"Chá vá không láy đác ngáng i má ác mà Liáu đá ná lòng làm tan nát nhà há Phám và đáp liáu vái hoa đá thoá mán thú tính cáa mát tán vô lái".

Câu chuyán đáu cáng, bát nhán không ngáng á đá. Sau khi "ngáng i đáp" qua tay Trán Huy Liáu thì lái lát vào tay quác tác Há Chí Minh. Vá biát ý há Há thám muán ngáng i đáp nên Liáu tác tác, gái "náng" đán Phá Chá Tách "làm quá" biáu Bác đá Bác thoá mán nhác đác!

Nhá váy thì rõ ràng, VC đá làm gia đán há Phám tan nát. VC đá làm đát nác tan hoang. VC đá làm đáng bào lám than, nghèo khá. Mang mái "thù nhà ná nác" rõ ràng nhá thá mà Phám Táyán lái cúi đáu, đi làm tái tá cho Cáng Sán, viát lái ca "Nhá Có Bác Há Trong Ngày Vui Đái Tháng" thì còn ô nhác nào hán! Nhiáu ngáng i bá oáng "cha nào con náy", nháng trong câu

chuyện này thì hiển nhiên là trái ngược: "Văn Nhân Sinh Tội C Tội".

Luân C Suy Kim

Thật ra, câu chuyện nêu trên chỉ là câu chuyện điển hình. Vấn đề chính yêu cầu nêu lên: Tại ngày "nội chiến nhà tan" đến nay, có bao nhiêu người, thay vì nung nấu trong lòng máu "thù nhà nọ nọ", chúng tôi chỉ để Mafia VC thì lợi bất tay thân thiện, họ đang chiêu bài căm thù tung ra? Nguyên do nào làm họ mù quáng? Họ không còn nhớ cái ngu của bọn thân họ, của gia đình họ là những nạn nhân đau đớn của những người VC?

Quả thật là như vậy. Trong 2 năm 1945-1946, hàng trăm ngàn người có ông cha đã bị VC sát hại, trong các "chiến dịch" tiêu diệt, ám sát hay chém giết tập thể khi VC nổi lên cướp chính quyền. Trong những năm "Cải Cách Ruộng Đất", hàng triệu người có cha mẹ bị VC cướp đoạt ruộng đất, rồi đem ra đấu tố hành hạ trước khi giết hại hay tống giam.

Hai Tội Máu Thân năm 1958, hàng chục ngàn người có thân nhân bị VC sát hại tập thể ở Huế. Kết tiếp là sau khi miền nam thất thủ năm 1975 thì con số phận đoán không còn là một "hàng triệu" người nữa. Mà là một "hàng chục triệu" người—có ông bà, cha mẹ, vợ hay chồng, anh hay chị em, họ hàng hay bạn hữu v.v. bị VC đẩy đưa chết trong tù hay bị VC xô đẩy vào đống cùng, nên sa vào thảm họa trên hành trình vô tận bị nạn.

Đến nay thì hàng chục năm trôi qua. Nhiều người bị tiêm nhiễm "nội chiến trí vẩn" của VC cho rằng, đó là chuyện "hơn thù trong quá khứ, nên bỏ qua để hòa giải với tương lai". Chúng tôi xin khẳng định rằng, bọn tính con người, khi bị yêu quý điếu THÂN thì thật nhiên, sẽ ghét bỏ những kẻ điếu GIAN dối và HƠN THÙ những kẻ gây ra tội ÁC. Mà VC là bọn dối gian, dối ác. Nên ai có lòng trí cũng phải hơn thù VC. Do đó, nếu chúng ta cha anh chúng ta xóa bỏ những kẻ để Mafia VC thì chúng ta con em sẽ nổi tiếp, chúng ta cùng đi, cho đến khi nào những người VC không còn hoành hành thì đến lúc ta mới có Dân Chủ Tự Do. Đừng bào ta mới là nạn nhân, hạnh phúc.

Đó là điếu sự đáng. Rồi sự đáng trong điếu sự. Chúng ta rằng, trong khi những người VC có sự trỗi dậy của gian dối ác, nhất là kẻ thù "lạ già đời trẻ" rồi thì những tình trạng dân trí của khá đông những người VN là "thấp kém".

Trong đó, người thì như dốt tin; người thì cuộc sống chỉ biết "giáo áo túi cơm"; người có bằng cấp chuyên môn cao, nhưng là "trí thức", những người chỉ biết "vinh thân phì gia" hay "cháy nhà hàng phố bình chân như vại"! Mặc dù, tất cả các thành phần kể trên, đều là thành phần thiểu số, nhưng đã đến đến họ qua: Mặc dù VC hết chỉ điếu bài này đến chiêu bài khác!

Ông là cha tôi, nhưng ông lại sa vào trò chơi hợp nhợ “nhợc sĩ vợ mợ” Phạm Tuyên—sau khi VC đã giết cha mình, làm cho gia đình mình tan nát, làm cho đất nước tan hoang, làm cho đất nước bao VN khốn khổ—mà lại bắt tay, hợp tác thân thiện với giặc đểu hình thức khác nhau. Chơi ông, họ không biết, hay đã quên cái ngu của bọn thân họ? Chơi ông họ lại không nhận ra, hàng chục triệu đất nước bao nhiêu nay, không nhiều thì ít, không trở lại thì gián tiếp, đất nước là nhân của chế độ Mafia VC.

Nhìn Lại Cái Ngu

Ông còng thời gian thì vào đất tháng 4 năm 1975, Quốc Tế Cộng Sản đã đi đất hàng chục sư đoàn chính quy từ miền Bắc VN—với xe tăng T54, đại pháo 130 ly, hỏa tiễn 122 ly và SA-7 của Nga Xô; với súng liên thanh AK và B40 của Tàu Cộng—đội quân, đánh chiếm miền Nam. Từ sông Bến Hải đến mũi Cà Mau, dân chúng hoảng sợ. Họ như ai cũng hiểu rõ ràng, miền Nam như bé, mà lại bắt cô thôi, vì trên Mặt búp, súng đất nước còn bao nhiêu thì tất nhiên, VNCH sẽ sụp đổ.

Thậm chí “Tháng Tư Đen” diễn ra. Bọn tàu. Phi trình. Tòa Đại Sĩ M. Dọc theo quốc lộ từ miền Trung vào miền Nam. Từng công mội ngày, hàng trăm ngàn người chen lấn nhau, đổ lên nhau, tranh giành nhau lên tàu, tranh giành nhau lên phi cơ, hoặc lên chệt dùng những chiếc thuyền bé nhỏ để vượt đất đai!

Nhiều người từ Kontum, từ Pleiku, chạy ra Đà Nẵng. Cộng Sản chiếm Đà Nẵng, họ chạy vào Sài Gòn. Cộng Sản chiếm Sài Gòn, họ chạy lên Tây Ninh, băng qua biên giới, rồi vượt cả ngàn dặm rừng núi bên Cao Miên, đến đất Thái Lan. Họ chấp nhận muôn vàn chông gai trên đường lánh nạn VC. Nào là thú dữ. Nào là Khmer Đỏ đã man rợ ác... Nhưng thà chết còn hơn kéo dài cuộc sống lầm than trong chế độ Cộng Sản!

Đó là sự thật trong lịch sử. Đó là kết quả của cuộc chiến 15 năm (1960-1975) do đất nước Cộng Sản khởi xướng: Máu và nước mắt của tù nhân đất m khắp nơi trong trại tù đày. Máu và nước mắt của đất nước bao lại láng khắp nơi trên biển Đông.

Trong lịch sử nước nhà, một ngàn năm giặc Tàu đô hộ dân ta, một trăm năm thực dân Pháp giày xéo đất nước ta, không ai thấy giặc ngoại xâm nào ác độc và xéo quyệt bằng giặc Cộng. Chưa có thời kỳ nào, Xã hội VN có nhiều chuyên vô luân, nhiều chuyên bắt nhân như thời “Xã Hội Chủ Nghĩa”.

Chơi công diễn hình là sau khi chiếm đất của miền Bắc, VC đã chế mội, xách đất nước nghèo, đất nước giàu. Thậm chí công cuộc giết người trong những năm “Cải Cách Ruộng Đất” diễn ra khắp nơi. Luân thường đạo lý trong xã hội tiêu tan. Con đất cha, vợ đất chồng. Hàng

họ c b n h u nghi k nhau, t cáo nhau, h m h c tranh giành nhau t ng ly t ng t!

Sau khi chi m đ c mi n Nam, VC “đánh t s n” làm cho hàng tri u gia đình tan nát. Đ ng th i, chúng đ y đo đ tr thù hàng trăm ngàn Quân Nhân, Công Ch c và C nh Sát VNCH trong ng c tù—ngu danh là tr i “h c t p c i t o”. Thâm đ c và đ u cáng nh t là chi n đ ch “Hoa N V Đêm”! Vì “Đ ng” th a bi t, hàng trăm ngàn gia đình Quân Nhân, Công Ch c, C nh Sát VNCH, b sa vào c nh b n cùng. Khi ng i ch ng b đ y đ a trong tù thì ng i v tr ã nhà, bi t làm gì nuôi thân và nuôi con? Nên “Đ ng” bèn b t đèn xanh, cho cán b , b đ i, hay công an đ n nhà đ đ , hăm đ a và l a g t. Tr c c nh “cây g y và c cà r t” có bao nhiêu thi u ph , v n gi lòng son s t trong khi ch ng b sa c ? Có bao nhiêu ng i đã “thay đ đ i lòng”? Có bao nhi u ng i b sa ngã, họ c b l a g t?

Dù sao, i nói c a tên th ph Ng uy n H v n là b ng c hùg h n cho th y, chi n đ ch “Hoa N V Đêm” là s th t. Nhi u ng i còn nh , khi th o lu n cùng đ ng đ ng v cách đ i x v i thành ph n “Quân, Cán, C nh VNCH” thì H công khai b o r ng:

“Nhà c a chúng: Ta ; v c a chúng: Ta l y; con c a chúng: Ta sai; còn chúng: Ta cho vào tù trong nh ng khu r ng thiêng n c đ c...”.

Hi n th i, hàng ch c năm tr i đã trôi qua—k t khi chi n tranh ch m đ t. N u ph ng theo lu n đ u c a VC thì “đ i ánh sáng Mác-Lênin và t t ng H Chí Minh”, n c VN đã “ti n nhanh, ti n m nh, ti n v ng ch c” đ n m c tiêu: Trung tâm mua bán nô l , k c n l tình đ c và tr th , v i giá r nh t th gi i.

Đ n hình là k ngh du l ch g n li n v i các đ ch v mãi dâm—do các công ty “Qu c Doanh” hay Công An và Quân Đ i VC khai khác—là m t trong nh ng t đoan do nhà n c XHCN ch x ng, không th nào ch i cải. Bên ngoài thì VC đóng k ch c m đoán chuy n mãi dâm. Nh ng th c s bên trong, chúng mu n s đ ng thân xác gái đ i m, nh m thu hút du khách làng ch i ngo i qu c, ki m Đô-La, nuôi Công An và B Đ i, b o v ch đ .

Trong th i XHCN thì “th ng b t chánh, h t c lo n”. Bên trên thì trùm Mafia Đ làm chuy n h i dân h i n c, dăng c lãnh th và lãnh h i cho Tàu C ng. Bên đ i thì trùm Mafia Đen là Năm Cam cùng ma cô, du đ đ , c p tr m hoành hành.

H i đ u năm 2003 v a r i, báo chí VC đã ti t l , có c ngàn cán b C ng S n, k c đ ng viên cao c p —nh c u th t ng VC Võ Văn K t; Tr n Mai H nh, Giám Đ c đài phát thanh VC; Ph m Sĩ Chi n, Phó Giám Đ c Vi n K m Soát Nhân Dân v.v.—đã đ đ u, che ch , hay đ ng loã v i trùm Mafia Năm Cam trong các “đ ch v ”: Mãi dâm, t ng ti n, th tiêu nhân ch ng, c p

đoạt tài sản của dân, buôn lậu ma túy, buôn bán phụ nữ và trộm cắp ra ngoài quốc.

Thậm chí trên đất nước chúng ta, đất công là như thế. Nên hình ảnh cán binh VC—chân đi "dép râu", đầu đội "nón cối" hay nón "tai bèo"—đã làm cho dân chúng VN ghê tởm:

Đôi dép râu dẫm nát đất son trời

Nón tai bèo che khuất nỗi lòng ngai

Vì "đất son trời bầm dẫm nát". Vì "tâm lòng ngai bị che khuất". Nên hàng triệu người Việt phải bỏ "quê cha đất tổ", liêu mình trốn chạy VC. Theo Liên Hiệp Quốc phỏng đoán thì tổng cộng có khoảng từ 6 đến 7 triệu người dân đã liêu mình vượt biên vượt biển. Nhưng chỉ có 40% là đến được bên bờ Tự Do. Phần còn lại bị chết vì dẫm tàu lúc gặp bão. Vì họ bị tước giết họ, hay bắt chúng bắt mang đi rồi bị tẩm. Thậm chí đau đớn ngai đi ra liên tiếp khoảng 10 năm trời. Máu và nước mắt của người bào tởm nằm lại lảng khấp nơi trên biển Đông. Muôn người khóc than ai oán. Tổng cộng là gần đá cũng mất lòng thối. Thế mà VC lại có thể buông lơi mà mai dẫm bào tởm nằm lúc sa vào thối mủn "thối sản quốc khố":

"Chúng là rác rưởi, trôi dạt khắp năm châu bên biển. Không ai thèm vớt. Nếu có vớt thì cũng vì bắt buộc".

Đó là lời nói của thối ngai giết VC là Phạm Văn Đông. Tiếp đến là Địch Mối, cũng nhân danh là Thối Ngai, chỉ bị dẫm bào tởm nằm thối mủ:

"Chúng là bọn du đảng đi dẫm, trốn chạy theo Mĩ Ngụy ra nước ngoài để có bộ thối sản của ăn".

Thối ngai, khoảng 10 năm sau, bọn "lòng lang dạ thú" đánh họ, bắt trong túi người tởm nằm có nhieu Đô-La thì chúng xoay chiều 180 độ, ngai lại ve vãn:

"Họ là da thối của chúng ta. Họ là máu mủ của chúng ta. Họ là khúc ruột của chúng ta ngoài ngàn dặm".

Quả thối là "nói như Vĩ M", trắng tráo như thối là cùng! Vĩ y mà vẫn có người nghe!!! Chối ngai là nhieu người đã xin kíp thù cướp chiếu khán, "bỏ áo tởm nằm", mặc "áo gấm vải làng".

Ai Mặc "Áo Gấm Vải Làng"? Ai Đi Theo "Tức Tức" Phạm Tuyên?

Đó là những người và VN với chế độ huênh hoang "cái tôi giàu sang phú quý"—trốn tránh thối mủ mủn than nghèo khổ của hàng hay bọn họ và dẫm bào quốc nòi. Thậm chí, mất số người còn vô luân và bắt nhân đến đ, và VN với dã tâm, đi tởm này đến nòi khác để là gọt các thiêu nữ nghèo khổ—muốn đi Mĩ; hay mua trình tiếu của các trộm; hoặc vui thú trên thân xác của các thiêu nữ bắt họ sinh ra trong thối XHCN!!! Nhieu người thì và VN thối ngai xuyên vì mủ 'cô vớ non', 'bố nhí' hoặc 'gái bao' thúc d! c!!!

Phải chăng, đất nước chúng ta thành phần này muốn quên "cái ngu nòi nằm VC"? Kíp thì biến thành "những con kên kên" trốn tránh khổ đau của dẫm bào. Kíp thì biến thành "Việt Kiều" đúng như ý bọn Mafia mong muốn. Tởm trốn "áo gấm vải làng" đã góp phần không như giúp VC và "đồng c tiếu, và đồng miếu". Đồng c tiếu là "cái m", là "đôi m", là "hoà hợp hoà giải dân tộc"...

Đồng c miếu là mủ nằm có vài tởm Đô-la.

Hiến nhiên, VC sẽ dẫm ngân khoản y để mua thêm súng đến, tăng cường phòng tiếu cho công an và bắt d, để chúng có thêm sản phẩm, xiết chặt gông cùm Mác-Xít trên đất trên công người dân.

Đáng thái, VC còn dùng sá tián “vián trá” áy đá hoát đáng “nám vùng” á hái ngoái; trá tián cho bán Viát gian cùng bán bái bút—viát báo há trá nháng chiêu bài cáa máy tá chác “cháng cáng cuái” và đánh phá nháng ngáng Quác Gia chân chính, gây ra cánh nhiáu nháng trong cáng đáng tán n. Há quá là đáng bào chán nán. Ý chí đáu tranh cũng nhá tinh thán cháng Cáng bá suy thoái.

Có lá, quái gá nhát trong khái tán n là hành đáng cáa mát sá cáu Quân Nhân và Công Chác “trá cá đón gió”. Dán đáu là vài ba Táng Tá, đã có nháng hành đáng PHáN PHáC—không khác Phám Tuyên “vong ân bái nghĩa” vái ông cha. Không hiáu nguyên do nào mà cám quan cáa há đã bá tá liát? Tá liát đán đá không còn biát đán liám sá hay danh dá cáa chính bán thân há!

Cháng cá là há đã háng áng quá ká xuyên tác lách sá cáa VC. Ká thì viát bài ca táng tên quác tác Há Chí Minh và đáng giác gian manh VC. Ká thì báa chuyán trong “hái ký” đá bơi nhá Chính Nghĩa cáa VNCH mà chính bán thân đáng sá đã phác vá gán hát đái ngái.

Thám chí, có ká còn tá ý “bôi tro trán tráu” vào mát, đi vá VN làm công cá tuyên truyán cho giác. át hán, tát cá danh tánh và hành đáng cáa há sá bá “láu xú ván nián” trong sá sách.

Chá tiác ráng, trong khi đáng giác VC có sá tráng đái gian đái ác, nhát là sách lác “Công An Trá” cùng ká thuát tuyên truyán đá “láa già đái trá” rát thián nghá thì tình tráng dân trí cáa mát sá khá đông đáng bào chúng ta lái “tháp kém”, nên cá bá láa gát hát lán này đán lán khác.

Chá tiác ráng, trong khi Chính Nghĩa Quác Gia Dân Tác càng ngày càng sáng tá thì nhóm thiáu sá cáu Quân Nhân và Công Chác VNCH lái “trá cá đón gió” cùng vái bán “áo gám vá làng” đã “tiáp máu” cho VC – đáng ká nhát là mái năm vài ba tá Đá-La.

Đá là vài nguyên nhân đán hình đã “giúp” đáng giác gian manh VC tiáp tác nám quyán cai trá trên đát nác trong khi các nác CS Đông Âu và Đá Quác Đá là Liên Bang Xô Viát đã tan rá tá nhiáu năm qua.